

Lịch sử Nhà nguyện San Miguel
401 Old Santa Fe Trail, Santa Fe NM
87501

www.sanmiguelchapelsantafe.org

Nhà nguyện Thánh Michael, một trong những di tích lịch sử quốc gia quan trọng nhưng thường bị bỏ qua, là công trình tôn giáo Công giáo lâu đời nhất ở lục địa Hoa Kỳ. Được xây dựng cùng thời điểm thành phố Santa Fe được thành lập, khoảng năm 1610, nhà nguyện San Miguel nằm trên **nền móng ban đầu** của một khu định cư của người da đỏ Pueblo (khoảng năm 1300). Nó nằm ở ngã ba của Đường mòn Santa Fe cũ, El Camino Real và Đường mòn Tây Ban Nha. Nhà nguyện ban đầu là một đền thờ Thánh Michael Tổng lãnh thiên thần và đã từng là nơi thờ phượng của người Mexico bản địa, các nhà truyền giáo dòng Phanxicô, những người chinh phục Tây Ban Nha và người da đỏ Pueblo bản địa. Công trình ban đầu được cho là có hình chữ nhật và gồm sàn đất và mái bùn.

Nhà nguyện này rất có thể được xây dựng bởi người dân bản địa từ tỉnh Tlaxcala (Tlas - cal' -a), Mexico, những người đến New Mexico với tư cách là đồng minh và người định cư Công giáo, Tây Ban Nha. Họ xây dựng nhà nguyện cho chính mình và cho binh lính Tây Ban Nha dưới sự chỉ đạo của các tu sĩ dòng Phanxicô. Nhà nguyện nằm ở khu **Barrio de Analco** , có nghĩa là "bên kia sông" trong tiếng Nautl . Khu vực này cách quảng trường 2,5 dặm về phía nam và là nơi những người không phải người Tây Ban Nha làm việc và sinh sống. Nhà thờ đã bị phá hủy một phần vào năm 1640 bởi Luis de Rojas, một

thống đốc tỉnh có mâu thuẫn với chính quyền nhà thờ.

San Miguel là mục tiêu của **cuộc nổi dậy Pueblo năm 1680**, nơi được dùng làm căn cứ cho các đồng minh Tây Ban Nha. Mái nhà bị cháy và một phần tường bị hư hại. Tất cả những người ẩn náu trong nhà nguyện đều thiệt mạng. Đó là một cuộc tấn công phối hợp đã đẩy người Tây Ban Nha xuống tận El Paso, nơi họ phải sống lưu vong trong 12 năm. Từ năm 1692 đến 1693, **Thống đốc Don De Vargas** đã chiến đấu mở đường trở lại Santa Fe và tái định cư khu vực này cho người Tây Ban Nha. Công trình xây dựng lại San Miguel lần thứ hai được hoàn thành vào năm 1710.

Năm 1798, thị trưởng Santa Fe, **José Antonio Ortiz**, đã tài trợ cho việc sửa chữa lớn và xây dựng bức bình phong bàn thờ tuyệt đẹp, Retablo (reredos), mang đậm phong cách kiến trúc thuộc địa Tây Ban Nha, do "**Laguna Santero**" thực hiện. Đây là tác phẩm của một nghệ sĩ vô danh nhưng có ảnh hưởng rất lớn, người đã làm việc tại New Mexico từ năm 1796 đến năm 1808. Những cột xoắn kiểu "Solomonic" ở hai bên được cho là những ví dụ đầu tiên ở New Mexico và rất tiêu biểu cho phong cách Laguna Santero.

Năm 1848, một tháp chuông ba tầng được thêm vào nhà nguyện và năm 1856, quả chuông San José nặng 780 pound được đặt lên tháp.

Năm 1859, **Tổng giám mục Lamy** đã ủy nhiệm **Dòng Anh em Kitô giáo La Sallian thành lập dòng. Để thành lập một trường học dành cho nam sinh.** Một tòa nhà ba tầng, hiện được gọi là Tòa nhà Lamy, được xây dựng gần San Miguel

và cuối cùng trở thành nơi ở nội trú của học sinh từ năm 1859 đến năm 1968. Tầng ba không còn tồn tại do một vụ hỏa hoạn vào năm 1926, và tòa nhà Lamy được công nhận là Khu Di tích Lịch sử Quốc gia vào năm 1975. Trường Trung học St. Michael đã sử dụng nhà nguyện trong thời kỳ này và vẫn là chủ sở hữu và người trông coi tự hào của kho báu lịch sử này. Năm 1872, một cơn bão kinh hoàng đã phá hủy hai tầng của tháp chuông và làm rơi chuông San Jose xuống đất, khiến nó bị vỡ thành nhiều mảnh hoặc bị nứt. Nó đã được đặt bên trong nhà nguyện từ năm 1895. Nguồn gốc của nó vẫn chưa được biết.

Từ năm 1887 đến 1889, nhà nguyện hoàn toàn bằng gạch bùn cần được sửa chữa nghiêm trọng. Do thiếu kinh phí và nhân lực, nó đứng trước nguy cơ bị phá hủy. Dân làng đã cùng nhau quyên góp và xây dựng các trụ đá để gia cố các bức tường gạch bùn, và lợp mái bằng nhựa đường và sỏi để thay thế mái bùn cũ. Hai năm sau, các trụ đỡ được thêm vào bức tường phía bắc. Các tu sĩ Dòng Anh em Kitô giáo đã thêm một sàn gỗ cao hơn sàn đất ba feet, một lan can bàn thờ và một cánh cửa lớn ở lối vào phía tây. **Như vậy, truyền thống hỗ trợ cộng đồng lâu đời đã bắt đầu, và truyền thống này vẫn còn được duy trì cho đến ngày nay!**

Năm 1955, bà Elizabeth Boyd (một nhà giám tuyển nghệ thuật thuộc thời kỳ thuộc địa Tây Ban Nha) đã khởi xướng việc phục dựng bức tranh Retablo (bàn thờ) tuyệt đẹp và loại bỏ năm lớp sơn trắng được dùng để che phủ bề hóng và bụi bẩn trên bức tranh. Sàn đất nguyên bản và các bậc thang dẫn lên khu vực bàn thờ phía sau lan can rước lễ giờ

đây có thể được nhìn thấy qua các cửa sổ bằng kính plexiglass trên sàn bàn thờ. Nhiều di vật hgyumab từ những người xây dựng nhà nguyện vào năm 1610 và các mảnh gốm sứ đã được phát hiện chôn vùi bên dưới nhà thờ bằng radar xuyên đất.

Ông Roman Rochas, người Mexico, đã chạm khắc **14 chặng đường Thánh giá bằng gỗ thông tuyệt đẹp vào năm 1957** như một món quà đáp lại lòng tốt mà các tu sĩ dòng Christian Brother đã dành cho ông trong thời gian ông bị bệnh. Những món quà khác của ông Rochas hiện đang được lưu giữ tại nhà ở của các tu sĩ tại trường trung học St. Michael.

Năm 2008, trường Trung học St. Michael's đã hợp tác với tổ chức Cornerstones Community Partnerships do Giám đốc danh dự David K. Blackman thành lập để bảo tồn Nhà nguyện San Miguel. Cornerstones nổi tiếng với việc bảo tồn, phục hồi và duy trì các công trình kiến trúc bằng gạch bùn cổ trên khắp miền Bắc New Mexico. Năm 2010, lớp vữa xi măng Portland cũ đã được loại bỏ, gạch bùn được sửa chữa và phủ lớp vữa gạch bùn hoàn thiện. Vào mùa xuân năm 2020, một bức tường ngoài khác của nhà nguyện đã được phục hồi và bảo tồn bằng cách trát vữa gạch bùn và quét vôi trắng. Video về quá trình này có thể được xem trên trang web của nhà nguyện.

Nguồn gốc của **Chuông San José** vẫn chưa được biết rõ. Truyền thuyết và truyền miệng kể rằng chiếc chuông được đúc ở Tây Ban Nha để kỷ niệm chiến thắng của người Cơ đốc giáo trước người Moor. Chiếc chuông đã vượt đại dương và đi lên Mexico, nơi bà

Loretta Ortiz, vợ của thị trưởng, đã mua nó ở Vera Cruz và mang về Santa Fe. Một truyền thuyết khác lại nói rằng chiếc chuông được đúc trong cát ở New Mexico.

Trên bức tường bên trái của thánh đường là bức tranh **Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp**, một biểu tượng Byzantine ^{thế kỷ 15}. Biểu tượng gốc hiện đang được lưu giữ tại nhà thờ Thánh Alphonsus de Liquori ở Rome.

CÁC TÁC PHẨM NGHỆ THUẬT TRÊN MÀN HÌNH BÀN THỜ - chi tiết bên dưới

(Từ trái sang phải, từ dưới lên trên)
#1-9 bắt đầu từ trên xuống, từ trái sang phải.

Các hình bầu dục từ thời Phó vương quốc Tân Tây Ban Nha, ^{thế kỷ 18}.

Hình bầu dục số 1 : Thánh Teresa Avila/Santa Teresa

Bức tranh số 2: (Trên cùng, chính giữa) Tổng lãnh thiên thần Michael/San Miguel (New Mexico, khoảng năm 1755, đã được phục chế)

Một tác phẩm đầu tay của nghệ sĩ, nhà vẽ bản đồ và nhà lãnh đạo dân sự người Tây Ban Nha Bernardo Miera y Pacheco (1713-1785, được nhà hảo tâm Manuel Saenz de Garvisu đặt hàng và tặng cho Nhà nguyện).

Sân vận động số 3 Saint Clare of Assisi/Santa Clara

(Cùng thời với Thánh Phanxicô và là người đồng sáng lập dòng nữ tu Phanxicô, dòng Thánh Clara Khó Khở (Bức chân dung này trước đây được xác định là Thánh Gertrude/Gertrude Đại đế của Đức))

Hình bầu dục số 4: Thánh Phanxicô Assisi/San Francisco

Bức tranh số 5 : Chúa Kitô thành Nazareno (Tân Tây Ban Nha, bản phục dựng thế kỷ XIX)

Hình bầu dục số 4:

Thánh Louis IX, Vua nước Pháp/San Luis Rey.

Bộ sưu tập số 7: vị thánh không rõ danh tính, New Mexico, thế kỷ XIX. Có thể là Thánh Gertrude hoặc Thánh Phanxicô.

Bộ sưu tập #2: Tổng lãnh thiên thần Michael/San Miguel, Tân Tây Ban Nha, thế kỷ XVIII

Bố số 3: có thể là Thánh Anthony/San Antonio hoặc Stain Roche (Roque). New Mexico, đầu thế kỷ XIX.

